

7. Кримінальне право (особлива частина) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://pidruchniki.com/1281041959868/pravo/posyagannya_teritorialnu_tsilisnist_nedotorkannist_ukrayini_110

8. Рубашенко М.К. Кримінальна відповідальність за посягання на територіальну цілісність і недоторканність України : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.08 – кримінальне право та кримінологія; кримінально-виконавче право / М.К. Рубашенко. – Х., 2015. – 23 с.

Глушко Ольга Андріївна
студентка юридичного факультету
Науковий керівник – к.ю.н., доцент Рибалкін А.О.
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

УПРАВЛІННЯ ВНУТРІШНІМИ СПРАВАМИ

З утворенням держави людство живе і діє в нормативно-ціннісному середовищі. Щоб утримати неправомірні діяння держава розробила «сферу внутрішніх справ», завдяки якій регулюються суспільні відносини, без якої держава не змогла б повноцінно функціонувати.

Спираючись на основу поняття про «сферу внутрішніх справ», можна зробити висновок, що це сукупність суспільних відносин, що складається в процесі охорони прав і свобод людини і громадянина, громадського порядку та громадської безпеки, власності, конституційного ладу України, навколишнього середовища, прав і законних інтересів підприємств, установ та організацій, а також суспільства і держави в цілому від злочинів та інших видів правопорушень. Поняття «сфера внутрішніх справ» – це один із видів державного управління, на якому саме акцентується увага «сфера внутрішніх справ» як об'єкт управління.

Міністерство внутрішніх справ України (МВС) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України [1]. МВС є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах:

- забезпечення охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку, а також надання поліцейських послуг;

- захисту державного кордону та охорони суверенних прав України в її виключній (морській) економічній зоні;

- цивільного захисту, захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій та запобігання їх виникненню, ліквідації надзвичайних ситуацій, рятувальної справи, гасіння пожеж, пожежної та техногенної безпеки, діяльності аварійно-рятувальних служб, а також гідрометеорологічної діяльності;

- міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших

визначених законодавством категорій мігрантів [2].

МВС ставить перед собою мету забезпечення правопорядку і законності в країні, охорона прав, свобод і законних інтересів громадян, підприємств, установ і організацій. Ця мета конкретизується в завданнях управління з охорони громадського порядку і боротьбі зі злочинністю, щодо забезпечення громадської безпеки, охорони майна власників, на виконання кримінальних покарань.

МВС у своїй діяльності керується Конституцією та законами України та іншими нормативно-правовими актами.

З огляду на численні скандали і факти корупції в системі МВС, в українському суспільстві після Революції гідності назріла думка про необхідність реформування органів правопорядку. Так, в 2015 р. Верховна Рада України прийняла Закон «Про Національну поліцію». У нормативно-правовому акті вказано, Національна поліція – це центральний орган виконавчої влади, який слугує суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку. При цьому вся їх діяльність щодо забезпечення національної безпеки має бути спрямована на захист життєво важливих інтересів людини і громадянина, суспільства і держави, при якій забезпечується стабільний розвиток суспільства, своєчасне виявлення, відвернення і нейтралізація реальних і потенційних загроз національним інтересам. Відповідно до Закону України «Про Національну поліцію», а також проекту Концепції першочергових заходів реформування системи Міністерства внутрішніх справ, основними завданнями новоствореного правоохоронного відомства щодо забезпечення національної безпеки України є такі: реалізація державної політики у сферах забезпечення охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку; внесення на розгляд Міністра внутрішніх справ пропозицій щодо забезпечення формування державної політики в зазначених сферах; надання в межах, визначених законом, послуг з допомоги особам, які з особистих, економічних, соціальних причин або внаслідок надзвичайних ситуацій потребують такої допомоги [3].

Отже, всі перетворення і зміни у структурах суспільних відносин, які саме складають сферу органів внутрішніх справ, і в правовому їх регулюванні, що відбулися і тривають на теренах України і сьогодні. Вони потребують детального науково-практичного та теоретичного вивчення даної тематики. Але все ж таки Національна поліція є гарантом безпеки та охорони людей та громадян.

Література

1. Адміністративне право : підручник / Ю.П. Битяк (кер. авт. кол), В.М. Геращук та ін. ; за заг.ред. Ю.П. Битяка, В.М. Геращюка, В.В. Зуй. – Х. : Право, 2010.
2. Про затвердження Положення про Міністерство внутрішніх справ України : постановою Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2015 року № 878 // Офіційний вісник України. – 2015. – № 89. – Ст. 43.
3. Про Національну поліцію : Закон України від 02 липня 2015 року // ВВР України. – 2015. – № 40–41. – Ст. 379.